

Fiscale regularisatie voor successie- en registratierechten ongrondwettelijk

Eric Spruyt

Notaris-Vennoot *Berquin Notarissen* cvba

Prof. KU Leuven en Fiscale Hogeschool

De fiscale regularisatie voor successie- en registratierechten werd door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 19 september 2014 verworpen. Maar wat zijn de gevolgen voor de belastingplichtigen die voordien een regularisatie-aangifte hadden ingediend voor successie- en registratierechten? Uit het arrest blijkt dat zij op beide oren kunnen slapen.

Fiscale regularisatie laatste ronde

Voor fiscale 'spijtoptanten' werd tussen de periode die liep van 15 juli 2013 tot en met 31 december 2013 de **mogelijkheid van een fiscale regularisatie 'van de laatste kans'** ingevoerd in de Programmawet van 27 december 2005. Dit gebeurde door de Wet van 11 juli 2013¹. In vergelijking tot de bestaande regeling had de nieuwe regeling een **ruimer toepassingsgebied**. Zo kwamen sinds de laatstgenoemde wet niet alleen de inkomstenbelastingen en de btw, maar **ook ontdoken registratie- en successierechten** in aanmerking. Dit laatste bleek o.a. uit een verwijzing naar het W.Succ. en het W.Reg. in de definitie van 'fiscaal verjaarde kapitalen' en uit enkele strafrechtelijke bepalingen. In de praktijk had dit vooral belang voor erfgenamen die activa uit erfenissen die hen waren toegevallen 'vergeten' waren aan te geven.

Belastingplichtigen konden dus via deze nieuwe regeling hun 'belastingssituatie regulariseren' mits ze in de voormelde tijdsvork een **aangifte** indienden **bij het 'Contactpunt regularisaties' van de FOD Financiën**. Er werd bovendien een bijkomende periode van 6 maanden voorzien om bijkomende stukken in te dienen. Het 'Contactpunt regularisaties' bezorgde de aangever een **regularisatieattest** en bracht de 'Cel voor financiële informatieverwerking (CFI)' op de hoogte van de regularisatie.

¹ B.S., 12 juli 2013, 3de editie; erratum B.S., 25 maart 2014, 2de editie.

Grondwettelijk Hof, 19 september 2014

Tegen de voormelde Wet van 11 juli 2013 werden door een particulier diverse gronden tot vernietiging aangevoerd die niettemin door het Grondwettelijk Hof in zijn arrest van 19 september 2014 worden verworpen². Tegen het feit dat de fiscale regularisatie door de federale wetgever ook van toepassing werd gemaakt op de **successie- en registratierechten**, die **sinds 1989 gewestbelastingen** zijn, maakte het Hof wel een **fundamenteel bezwaar**. Eerder had ook de Raad van State op het wetsontwerp dat later de Wet van 11 juli 2013 zou worden hierop kritiek geuit, maar de regering had deze naast zich neergelegd. Nu plaatst het Grondwettelijk Hof, in zijn (zeer lijvig) arrest van 19 september 2014, wel de puntjes op de spreekwoordelijke 'i'. Een beslissing om af te zien van de inning van een gewestelijke belasting komt neer op het verlenen van een vrijstelling en deze bevoegdheid heeft de federale regering niet langer. Het Hof besliste dan ook dat de bepalingen uit de voormelde wet moeten worden vernietigd “in zoverre ze betrekking hebben op de gewestelijke belastingen inzake successierechten en registratierechten”.

Definitieve handhaving van de gevolgen

Toch bracht het arrest ook goed nieuws voor de belastingplichtigen die een regularisatie-aangifte hadden ingediend voor bedoelde belastingen (successie- en registratierechten). Het Hof besliste namelijk dat de “gevolgen van de vernietigde bepalingen gehandhaafd blijven”. Het Hof nam dit pragmatisch standpunt in omdat anders de belastingenplichten voor deze belastingen in hun rechtmatig vertrouwen geschonden zouden zijn indien de door hen ingediende regularisatie-aangifte niet “zou leiden tot de gevolgen die de wetgever aan de regularisatie heeft verbonden”. M.a.w. het Hof wou een al te grote rechtsonzekerheid vermijden.

Concreet betekent dit dus dat er, ondanks het arrest, **in de praktijk geen probleem is voor belastingplichtigen die de ganse regularisatieprocedure op datum van het arrest al hebben doorlopen** en in het bezit zijn van het regularisatie-attest.

En wat als het **dossier nog niet volledig is afgehandeld**, maar er wel tijdig een regularisatie-aangifte werd ingediend? Geen onbelangrijke vraag, want volgens het jaarverslag 2013 van de rullingdienst waren er op 31 december van vorig jaar – dus bij het 'definitieve' einde van de regularisatie – circa 16.000 dossiers nog niet definitief afgehandeld. Bovendien konden nog bijkomende stukken worden ingediend tot 30 juni 2014. Volgens bepaalde bronnen zou net voor de zomervakantie 2014 het aantal nog niet-afgehandelde dossiers nog altijd om en bij de 5000 bedragen en zou in circa één derde van de regularisatieheffingen in verband met afgehandelde dossiers de gewestelijke overheid de begunstigde zijn³. Welnu ook in dat geval, zo kan uit het arrest afgeleid worden (cfr. randnummer B.14.3 in het arrest waar uitdrukkelijk gesproken wordt van het “ingediend” zijn van de regularisatie-aangifte), kunnen de **fiscale zondaars op hun beide oren slapen**. Hun dossiers zullen afgehandeld worden omdat “de gevolgen van de vernietigde bepalingen definitief gehandhaafd blijven.”

Opmerking: wenst u na het lezen van deze tekst meer concrete informatie? Jammer genoeg kan Berquin Notarissen cvba u niet via e-mail adviseren. U kunt eventueel wel telefonisch een afspraak maken met één van onze juristen of notarissen.

² GwH, arrest nr. 130/2014 van 19 september 2014.

³ DESTERBECK, F., *Fisc.Act.*, 2014/32, 2.